

гитѣ малки дѣца. Тя изглеждаше по редѣ братчетата и сестричетата си, като че искаше още отъ сега да имъ запомни имената.



Единъ день най-голѣмата Златкина кака Мара помолила майка си да ѝ позволи да изнесе Златка прѣдъ кѣщнитѣ врата за да ѝ се понарадва по-хубаво. Около нея се събрали пакъ всичкитѣ: при Мара сѣднѣла Анка, задъ гърба на Мара се исправилъ братъ ѝ Герги, а отъ лѣвата страна на Мара клекнѣлъ малкиятъ Тошо и всичкитѣ гледахъ засмѣно къмъ милата си сестрица. Тошо никакъ не можѣ да се усѣти, когато тѣхното куче Шарко се исправило на гърба му, за да се запознае и то съ младата си стопанка.

Анка прѣдсказвала, че Златка щѣла да